

ISSN : 2773 - 9295 (Print)

ISSN : 2773 - 9635 (Online)

วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์

ฉบับที่ 2 ปีที่ 6 (กรกฎาคม - ธันวาคม)

Approved by TCI during 2022 - 2024

วารสาร มจร

เพชรบุรีปริทรรศน์

JOURNAL OF MCU PHETCHABURI REVIEW

P-ISSN: 2773-9295 ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566)

E-ISSN: 2773-9635 Vol. 6 No. 2 (Julv - December 2023)

๐๖ วัตถุประสงค์

วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ เป็นวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าและเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และนักศึกษา ในมิติเพื่อสนับสนุนการศึกษา การสอน การวิจัยในมหาวิทยาลัยสงฆ์รวมถึงคณะสงฆ์ไทย โดยเน้นสาขาวิชาพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) เปิดรับบทความเฉพาะภาษาไทย โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ มีกำหนดออกเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน)*
ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม

✧ เจ้าของ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

65/1 หมู่ 6 ตำบลช่องสะแก อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทร.032-400-391 โทรสาร. 032-400-391 E-mail: phetchaburi@mcu.ac.th

✧ ที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต, ศ., ดร.

พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศ., ดร.

พระวิสุทธิวรทิจ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

✧ บรรณาธิการบริหาร

พระพิพิธพัชรโตม, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

✧ หัวหน้ากองบรรณาธิการ

พระสมุห์อาคม อาคมธีโร, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

✧ กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน ดอกไธสง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุรพล สุธะพรหม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรพล ใจเย็น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร. กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร. โชติ บดีรัฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
รองศาสตราจารย์ ดร. รัตนะ ปัญญาภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ ดร. สัณญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พระมหาวิระศักดิ์ อภินันทเวที, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร. มนต์รี วิวาทสุข	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัยณรงค์ ศรีมันตะ	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เบญจมาศ สุขสถิตย์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินัย ผลเจริญ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทักษณา วรรณบวรเดช	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุทธนา ประณีต	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัชลดา สุวรรณนวล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสนาะ กลิ่นงาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทัศน์ นาคจัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาณี เผือกบัวขาว	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรวิทย์ นพแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณฐาพัชร วรพงศ์พัชร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาโรจน์ เผือกบัวขาว	นักวิชาการอิสระ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูวเดช วงศ์เคี่ยม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วสันต์ ปวนปั้นวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุเกียรติ์ ก้อนแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร. พรพนา ศรีสถานนท์	สถาบันรัชต์ภาคย์
อาจารย์ ดร. เขาวลิต สมพงษ์เจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร. แววมยุรา คำสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
อาจารย์ ดร. พัทธนันท์ ตลาดทรัพย์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

อาจารย์ ดร. อนุชา พลทะกุล

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อาจารย์ วิชระ เอ็นเปรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อาจารย์ พิศาล ปานแก้ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อาจารย์ มัฆวาน นาคจัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๐๓ ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

พระครูวัชรสุวรรณาทร, ผศ. ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

พระครูวิรุฬหวัชรธรรม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

พระสมุห์อาคม อาคมอีโร, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

นายมะลิ ทิพย์ประจง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๔ ฝ่ายประสานงานและจัดการ

ดร. ดาวนภา เกตุทอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๕ ฝ่ายกฎหมาย

นายสมโภชน์รัฐ แก้วน่วม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์เพชรบุรี

๐๖ ออกแบบปก

นางสาวนันทยา พวงไพโรจน์

๐๖ จัดรูปเล่ม

ดร. ดาวนภา เกตุทอง

๐๖ โรงพิมพ์

บริษัท เพชรภูมิการพิมพ์ จำกัด

ถนนเพชรเกษม ตำบลคลองกระแชง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

โทรศัพท์: 032-425-310, Fax : 032-425-310 E-mail: petchpoom2561@gmail.com

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 ประจำปีพุทธศักราช 2566 เล่มนี้เป็นปีที่ 6 ของการปรับปรุงรูปแบบ และประเด็นหลัก เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI รองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index - TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา คณาจารย์ ครูอาจารย์ ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์ ขอขอบคุณท่านผู้เขียนท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดีตลอดมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์ จักมีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

พระพิพิธพัชรโรดม, ดร.

บรรณาธิการ

สารบัญ

บรรณาธิการ	(ก)
บทบรรณาธิการ	(จ)
การนำนวัตกรรมยุคดิจิทัลไปปฏิบัติในการให้บริการของกรุงเทพมหานคร	1
INNOVATIVE DISRUPTION ERA IMPLEMENTATION IN PROVIDING SERVICES IN BANGKOK METROPOLIS	
พลวัฒน์ คุมภัทรเศรษฐ์, กมลพร กัลยาณมิตร, สติติย์ นิยมญาติ, ทัศนีย์ สักขณาภิชนชัย	
การพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองพัทยาเพื่อรองรับการเปิดประเทศหลังโควิด-19	20
TOURISM DEVELOPMENT IN PATTAYA CITY TO SUPPORT THE COUNTRY REOPENING AFTER COVID-19 PANDEMIC	
ธิตี โอภาสเอี่ยมขจร, กมลพร กัลยาณมิตร, สติติย์ นิยมญาติ, ทัศนีย์ สักขณาภิชนชัย	
มาตรการทางกฎหมายกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำละเมิดเครื่องหมายทางการค้า	38
LEGAL MEASURES TO PREVENT AND SUPPRESS ON TRADEMARKS VIOLATION ACTS	
พีรพล ลิ้มมา, สกฤต กรำธาดา	

สารบัญ (ต่อ)

- ผลการใช้เพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน 53
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขนาดเล็ก กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านสักหลง
 อำเภอลำลูกขัน จังหวัดเพชรบูรณ์

THE EFFECTS OF USING SONGS AND RHYMES TO ENHANCE ENGLISH
 VOCABULARY FOR 3RD GRADE STUDENTS IN SMALL SCHOOLS: A CASE
 STUDY OF SAKLONG SCHOOL IN LOMSAK DISTRICT OF PHETCHABUN
 PROVINCE

หทัยชนก อ่างหิรัญ, ณัฐชา หุมนนา, อัญชนา ศรีเรืองฤทธิ์

- ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัวของพนักงานประจำ 72
 บริษัทเอกชน

FACTORS AFFECTING THE DECISION TO ENGAGE IN PRIVATE BUSINESS OF
 PRIVATE COMPANIES'EMPLOYEES

พิริยกานต์ กิจกานดา, ตะวัน วิกรัยพัฒน์, พรพนา ศรีสถานนท์

- การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในยุคดิจิทัล 83
 AUTHENTIC ASSESSMENT IN THE DIGITAL AGE

ศิระ ประเสริฐศักดิ์, อรุณกมล จันทร์ส, กาญจนา บุญส่ง, นิภา เพชรสม

บทความวิจัย

ผลการใช้เพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขนาดเล็ก
 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านสั๊กหลง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบูรณ์*
 THE EFFECTS OF USING SONGS AND RHYMES TO ENHANCE ENGLISH
 VOCABULARY FOR 3RD GRADE STUDENTS IN SMALL SCHOOLS: A
 CASE STUDY OF SAKLONG SCHOOL IN LOMSAK DISTRICT OF
 PHETCHABUN PROVINCE

หทัยชนก อ่างหิรัญ

Hathaichanok Anghirun

ณัฐชยา หุมนาน

Natchaya Humna

อัญชานา ศรีเรืองฤทธิ์

Anchana Sriraungrith

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, ประเทศไทย

English Department, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Phetchabun Rajabhat University, Thailand

E-mail: asriraungrith@pcru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขนาดเล็ก 2) หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่

* Received 29 May 2023; Revised 26 October 2023; Accepted 27 October 2023

3 และ 4) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านสักหลง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ บทเรียนเพลงและกลอนพ้องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ E_1/E_2 ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนเพลงและกลอนพ้องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/77.33 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 75.67 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = .19) การวิจัยนี้ได้นำข้อมูลที่มีคุณค่าเกี่ยวกับการใช้เพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษและผลกระทบต่อความพอใจของนักเรียน พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนที่มีต้นทุนต่ำและเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนที่มีทรัพยากรจำกัด

คำสำคัญ: เพลง, กลอนพ้องคำ, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, โรงเรียนขนาดเล็ก

Abstract

The objectives of this research were 1) to examine the effectiveness of a training package consisting of songs and rhymes in enhancing English vocabulary for 3rd-grade students in small schools, 2) to assess the learning achievement outcomes in terms of English vocabulary for 3rd-grade students, 3) to compare the learning achievement outcomes of 3rd-grade students' English vocabulary between a pretest and a posttest, and 4) to evaluate the level of satisfaction among 3rd-grade students regarding the training package of songs and rhymes used to develop English vocabulary. The population of this study consisted of 3rd-grade students at Saklong School during the first term of the academic year 2022. A purposive sampling technique was employed to select a sample of 20

students from Grade 3 for the study. The data collection instruments included English songs and rhymes with accompanying exercises, lesson plans, a pretest, a posttest, and a satisfaction questionnaire. The collected data were analyzed using E1/E2, frequency, percentage, mean and standard deviation, and t-test. The findings of the study revealed that 1) the utilization of English songs and rhymed words demonstrated an effectiveness rating of 77.83/76.00; 2) the learning achievement outcomes in terms of English vocabulary for 3rd-grade students had an overall score of 75.67 percent, 3) there was a statistically significant difference ($p > .01$) in the learning achievement of the students; and 4) the students exhibited a high level of satisfaction ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = .19). This research provided valuable data on the use of songs and rhymes to develop English vocabulary and its impact on student satisfaction, and also supported the development of cost-effective and beneficial teaching approaches for schools with limited resources.

Keywords: Songs, Rhymes, English Vocabulary, Small Schools

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาควรเริ่มปลูกฝังและได้รับการเอาใจใส่ตั้งแต่วัยเยาว์ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ระบุไว้ว่า สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีแนวโน้มจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรง และฉับพลันในหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยเป็นอย่างมาก ยุทธศาสตร์ 4 กำหนดไว้ว่าคนไทยต้องมีทักษะคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์, 2560) โดยคนทุกช่วงวัยควรมีทักษะความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการศึกษา และผู้เรียนทุกคนควรได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ฉะนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นวาระหนึ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญและใส่ใจเพื่อเตรียมความพร้อมพลเมืองสู่การแข่งขันและคุณภาพประชาชนในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนระดับประถมศึกษาทุกคนควรได้รับการพัฒนาตามความเหมาะสมของวัย โดยเฉพาะทักษะด้านการคิด วิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึง

ทักษะด้านภาษา (อุไรวรรณ มาตมุงคุณ, 2554) เด็กเป็นวัยที่ควรได้พัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเด็กในวัยนี้การเรียนรู้ทางภาษาเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ถ้าได้รับการส่งเสริมจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ดังนั้นควรออกแบบกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องเริ่มตั้งแต่เล็กและเน้นการสื่อสารเป็นหลัก อนึ่งทุกภาคส่วนต้องร่วมมือหาแนวปฏิบัติและมาตรการจูงใจในการสร้างความเสมอภาคด้านการศึกษา สำหรับเด็ก และเยาวชน โดยเฉพาะเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร (สภานโยบายวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ, 2560) ที่กล่าวมานี้เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาการศึกษา จำเป็นต้องสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ และสติปัญญา

ในประเทศไทย นักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กมีความหลากหลายจากพื้นฐานของครอบครัวและความสามารถทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก กอปรกับบางพื้นที่อยู่ห่างไกลต้องศึกษาผ่านดาวเทียม ทำให้นักเรียนบางคนไม่เข้าใจและตามหน่วยเรียนไม่ทันเมื่อเทียบกับโรงเรียนต้นทาง แสดงให้เห็นจากผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติระดับประถมศึกษา ในปีการศึกษา 2564 ทั้ง 4 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยรวมระหว่าง 34.31-50.38 ทั้งนี้วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 39.22 ซึ่งประเมินว่าอยู่ในระดับต่ำ ส่วนหนึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำมีปรากฏให้เห็นในโรงเรียนขนาดเล็กตลอดระยะเวลาการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย เช่นว่าปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนจบสาขาภาษาอังกฤษโดยตรง ครูผู้สอนสาขาอื่นต้องทำหน้าที่แทนทำให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้อยลงอย่างชัดเจน ยังไม่นับการขาดแคลนอุปกรณ์ เทคโนโลยีการศึกษา (สุริยา ช้องเสนาะ, 2558) ซึ่งที่ผ่านมายังคงพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคหลายอย่างทั้งจากตัวครู ผู้สอนและผู้เรียน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนมีเจตคติที่คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากเกินไป ไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าพูด ขาดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เกิดปัญหาว่าสิ่งที่เรียนมาไม่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติได้หรือบางครั้งฟังรู้เรื่องแต่ไม่สามารถที่จะตอบกลับได้ เพราะกลัวพูดผิดไวยากรณ์ อาย ขาดความมั่นใจ อนึ่งโรงเรียนที่มีนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้หรือเด็กสมาธิสั้นย่อมประสบปัญหาในการกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้ (เพ็ญสุตา จินาการ, 2561) ปัญหาเด็กพิเศษหรือเด็กสมาธิสั้นมีพฤติกรรมไม่สามารถควบคุมตนเองได้ เรียนรู้ช้า บกพร่องทางความจำ และเกรงกลัวต่อการตอบคำถามผิดหรือการถูกลงโทษทำให้การเรียนรู้

การสอนเป็นไปได้อย่าง (รติยา ภมรปฐมกุล และทศพร แสงสว่าง, 2557) สอดคล้องกับการศึกษาหนึ่งที่พบว่าเด็กสมาธิสั้นมีปัญหาต่อการเรียนทางด้านภาษาเป็นอย่างมากไม่สามารถจดจำรายละเอียดของหลักภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนได้ (ดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2556) ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนขนาดเล็ก

พื้นที่เป้าหมายในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้คือโรงเรียนบ้านสักหลง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ห่างไกล ในปี 2565 มีนักเรียนจำนวนน้อยจำนวน 47 คน ประสบปัญหาขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษ โดยทั้งโรงเรียนมีครูประจำการจำนวน 6 คน และไม่ครูที่จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษ (ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านสักหลง, 2565) ที่ผ่านมาในพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนในพื้นที่ เช่น การพัฒนาการเรียนการสอนโดยพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง Khaokho: Switzerland of Thailand เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ณ โรงเรียนร่มเกล้าเขาค้อ พบว่าร้อยละ 75 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น (สพลเชษฐ์ ประชุมชัย, 2562) เช่นเดียวกับการสร้างเครื่องตรวจจับเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องสำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านหนองแม่นา ตำบลหนองแม่นา พบว่าร้อยละ 80.33% ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น (จิรพรรณ พรหมประเสริฐ, 2559) อย่างไรก็ตาม ยังมีนักเรียนอีกหลายโรงเรียนในพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ที่ยังต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ อย่างเช่นโรงเรียนบ้านสักหลง ซึ่งเป็นโรงเรียนเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ มีปัญหานักเรียนไม่สามารถผสมรูปเสียงสระและพยัญชนะในคำศัพท์พื้นฐานส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออกส่งผลกระทบต่อห้องเรียนขาดแคลนสื่อและอุปกรณ์เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เหล่านี้เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำ เห็นได้จากผลการสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 15.44 – 34.18 จากคะแนนเต็ม 100 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ), 2565) หากมองเป็นปัญหาระดับโรงเรียนก็อาจเป็นภูเขาสูงใหญ่ที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ แต่หากมองเป็นความท้าทายที่ต้องการพัฒนาหรือยกระดับความสามารถของนักเรียนในหนึ่งรายวิชา ก็อาจเป็นก้อนหินก้อนใหญ่ที่สามารถกลิ้งไปข้างหน้าได้

ดังที่กล่าวมา ปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบที่เป็นลบต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนั้นควรมีวิธีการสอนและการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ในที่แรก การบริหารจัดการการเรียนรู้แบบให้เป็นผู้กระตุ้นสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนคิดและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น เทคนิคการทำงานคู่กัน เกม หรือการสมมติบทบาท การใช้เพลงและสื่อการเรียนรู้ที่สนุกสนาน นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น วิธีการเรียนรู้แบบนี้สร้างผลลัพธ์ได้เร็วกว่าการเรียนรู้แบบถูกกระตือรือร้น ทั้งนี้ในการศึกษาระดับประถมตอนต้น การร้องเพลงนำผู้เรียนเข้าสู่หน่วยเรียนนั้น นับว่าเป็นเทคนิคที่อย่างหนึ่งในการดึงดูดหรือกระตุ้นความสนใจ อนึ่งการร้องเพลงนั้นบ่อย ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลายและกล้าแสดงออก ทั้งนี้เพลงที่ใช้ประกอบการสอนต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยเรียน (ณรงค์ กาญจนะ, 2553) ขณะที่การใช้สื่อประเภทเพลงเพื่อพัฒนาความรู้และความคงทนด้านคำศัพท์และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและลดการติงเครียดในการเรียนภาษาอังกฤษ (ปรารธนา ผดุงพจน์, 2561) สอดคล้องกับศึกษาหนึ่งที่ใช้เพลงภาษาอังกฤษพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยพบว่าการใช้เพลงภาษาอังกฤษมีผลต่อการออกเสียงของผู้เรียนภาษาและทำให้ผู้เรียนปรับปรุงการออกเสียงของตนเองให้ดีขึ้น (Zahra Farmand and Behzad Pourgharib, 2013) ในทำนองเดียวกันหลังจากที่ทำการสอนโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอนนั้น นักเรียนมีพัฒนาการด้านการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนั้นการวิจัยของ เกี่ยวกับประสิทธิภาพของเพลงต่อการเรียนรู้คำศัพท์ การใช้ภาษา และความหมายของนักเรียนจีนแผ่นดินใหญ่ พบว่าเพลงจะเกิดประสิทธิภาพสูงเมื่อใช้อย่างเต็มที่และต่อเนื่องในการเรียนการสอน รวมทั้งยังทำให้นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกสูง แต่จะมีประสิทธิภาพด้อยลงเมื่อมีความถี่ในการใช้น้อยหรือใช้ไม่สม่ำเสมอ (Brand, Xiangmin Li and Manny, 2009) ดังนั้นการใช้สื่อการสอนประเภทเพลงส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีพัฒนาการทางด้านการจำดีขึ้น

จากเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจและเลือกที่จะใช้เพลงและกลอนพ้องคำมาพัฒนาเป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขนาดเล็กที่ขาดแคลนครูภาษาอังกฤษหรือมีครูที่จบการศึกษาจากสาขาวิชาอื่นแต่ต้องทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะสร้างสื่อการเรียนเสริมภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนและผู้สอนสามารถใช้ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน ตลอดจนจะเผยแพร่นวัตกรรมผ่านช่องทางยูทูปและแผ่นซีดีให้กับโรงเรียนในพื้นที่ที่ทำการศึกษาวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสั๊กหลง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสั๊กหลง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสั๊กหลง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบูรณ์ ระหว่างก่อนและหลังเรียน
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสั๊กหลง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีต่อชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. เครื่องมือวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 4 ชนิด ได้แก่
 - 1) บทเรียนเพลงและกลอนพ้องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 เพลง Animals หน่วยที่ 2 เพลง Body parts หน่วยที่ 3 เพลง Numbers หน่วยที่ 4 กลอน Colors และหน่วยที่ 5 กลอน Family
 - 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน
 - 3) แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ
 - 4) แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ และ
 - 5) แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 1 ฉบับ
2. การรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้
 - 1) ระยะที่ 1 การสร้างหาและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยพัฒนาเพลงและกลอนพ้องคำศัพท์จำนวน 5 ชุด ได้แก่ หน่วยที่ 1 เพลง Animals หน่วยที่ 2 เพลง Body parts หน่วยที่ 3 เพลง Numbers หน่วยที่ 4 กลอน Colors และหน่วยที่ 5 กลอน Family ในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน แบบประเมินความพึงพอใจ จากนั้นนำไปหาค่า สอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นและค่าความเที่ยงตรง
 - 2) ระยะที่ 2 การใช้เครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบระดับความรู้พื้นฐานของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากนั้นใช้รูปแบบการเรียนการสอนผ่านบทเรียนเพลงและ

กลอนทองคำศัพท์ จำนวน 5 ชุด กับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากการเรียนรู้การสอนครบทั้ง 5 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ และทำการประเมินความพึงพอใจ

3) ระยะที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการทดสอบก่อนเรียน ผลการทดสอบหลังเรียน และผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างไปคำนวณหาความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ในโปรแกรมความสำเร็จทางสถิติ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์คุณภาพของสื่อการเรียนการสอนโดยการใช้เพลงและกลอนทองคำศัพท์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1) คุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยประเมินค่าความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

1.2) คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน รวมทั้งแบบประเมินความพึงพอใจใช้ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากคะแนนของผู้ทำแบบทดสอบ (Non-sample Tryout)

2) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดฝึก โดยใช้ E_1/E_2 กล่าวคือ E_1 ตัวแรกแสดงประสิทธิภาพ (Effectiveness) ของกระบวนการซึ่งอยู่ในรูปค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจากแบบฝึกทั้งหมด ส่วน E_2 แสดงประสิทธิภาพของผลโดยรวม (Results) ซึ่งอยู่ในรูปค่าเฉลี่ยร้อยละของแบบทดสอบหลังการใช้ชุดฝึก

3) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ใช้คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้สถิติ paired samples t-test

4) การประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์ระดับดีขึ้นไปหรือมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.51 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านดอนสว่าง และโรงเรียนบ้านสักหลง ตำบลสักหลง อำเภอห่มสักร จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสักหลง จำนวน 20 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง โดยเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ 1) ชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบก่อนเรียน 4) แบบทดสอบหลังเรียน และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำศัพท์เพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4) ค่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำศัพท์เพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหา

1) บทเรียนเพลงและกลอนพ้องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 เพลง Animals หน่วยที่ 2 เพลง Body parts หน่วยที่ 3 เพลง Numbers หน่วยที่ 4 กลอน Colors และหน่วยที่ 5 กลอน Family (IOC 0.66-1.0)

2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน มีคะแนนรวมเฉลี่ย 4.45

3) แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ จากหน่วยเรียนทั้ง 5 หน่วย ซึ่งแตกต่างจากแบบทดสอบหลังเรียน (p 0.21-0.71, r 0.25-0.58)

4) แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ จากเนื้อหาทั้ง 5 หน่วยเรียน ซึ่งแตกต่างจากแบบทดสอบก่อนเรียน (p 0.67-0.79, r 0.25-0.42)

5) แบบประเมินความพึงพอใจ 1 ฉบับ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านผู้สอน และด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม (α 0.964)

ผลการวิจัย

1. การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก

การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีวิธีการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ประสิทธิภาพของกระบวนการ } E_1 = \frac{\frac{503}{20}}{30} \times 100$$

$$E_1 = 83.33$$

ผลการวิเคราะห์ตามสูตรแสดงให้เห็นว่าผลการใช้ชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสักลอง อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 83.33

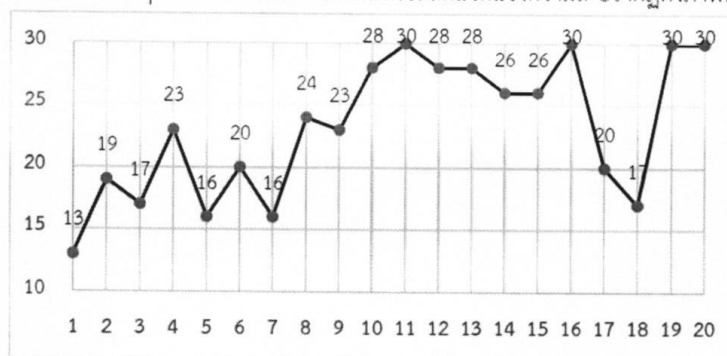
$$\text{ประสิทธิภาพของผลลัพธ์} \quad E_2 = \frac{\frac{464}{20}}{30} \times 100$$

$$E_2 = 77.33$$

ผลการวิเคราะห์ตามสูตรแสดงให้เห็นว่าผลการใช้ชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสักลอง อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 77.33

2. การหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์

ในการหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ใช้สถิติแจกแจงความถี่ ปรากฏดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 3

จากภาพที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสักลอง อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีคะแนนรวม 464 คิดเป็นร้อยละ 77.33 ของคะแนนรวมเต็ม 600 คะแนน

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์

ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ใช้สถิติแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t และค่า Sig. ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ (n=20)

แบบทดสอบ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่า	ค่า	ค่า t	ค่า Sig.
			เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน		
คะแนนก่อนเรียน	20	11.00	5.79			
คะแนนหลังเรียน	20	23.20	5.59	1.155	10.560	.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสีกหลอง อำเภอห่มสีก จังหวัดเพชรบูรณ์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การประเมินความพึงพอใจ

ในการวิเคราะห์ผลความพึงพอใจใช้สถิติแจกแจงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจ (n=20)

ประเด็นคำถามด้านความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านเนื้อหา	4.81	.28	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรม	4.87	.28	มากที่สุด
ด้านผู้สอน	4.90	.20	มากที่สุด
ด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วม	4.91	.19	มากที่สุด
รวม	4.87	.19	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.87, S.D. = .19) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.91, S.D. = .19) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.90, S.D. = .20) ด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{X}$ = 4.87, S.D. = .28) และด้านเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.81, S.D. = .28) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประการแรก ผลการใช้เพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนขนาดเล็ก กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านสีกหลอง อำเภอลำลูก จัหวัดเพชรบูรณ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/77.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ ผลการหาประสิทธิภาพในการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องการศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดสื่อการสอนเพลงภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพอยู่ที่ 86.12/81.18 (ทิพย์วัลย์ พันธุ์เจริญ, 2558) กับการใช้ชุดเกม เพลง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีประสิทธิภาพอยู่ที่ 88.46/86.00 (ปราณี ชูชม, 2556) และผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง - พูดแลความรู้ด้านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพอยู่ที่ 83.40/80.66 (สุภาวดี ชันธบุณ, 2557) เหตุที่ประสิทธิภาพของกระบวนการมีค่าเท่ากับ 83.33 ผลปรากฏจากคะแนนแบบฝึกหัดทั้ง 5 หน่วย เกินร้อยละ 75 จำนวน 3 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 3 Numbers (93.75) หน่วยที่ 4 Colors (91) และหน่วยที่ 5 Family (90) และคะแนนที่ต่ำกว่าร้อยละ 75 จำนวน 2 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 Animals (60) และหน่วยที่ 2 Body Parts (76) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนรู้เข้าใจและสามารถทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยได้ เพราะมีการใช้กิจกรรมเกมส์ทายคำศัพท์มาใช้เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและเป็นการทบทวนคำศัพท์อีกด้วย รวมถึงมีการใช้เพลงประกอบจังหวะ ซึ่งทำให้นักเรียนทุกคนสามารถทำบทเรียนได้และมีความรู้สึกสนุกสนาน ส่วนเหตุที่ประสิทธิภาพของผลลัพธ์มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.00 ผลปรากฏคะแนนทดสอบหลังเรียน มีนักเรียนจำนวน 12 คน ที่มีคะแนนเกินร้อยละ 75 มีคะแนนระหว่าง 24-30 และต่ำกว่าร้อยละ 75 จำนวน 8 คน มีคะแนนระหว่าง 3-23 กรณีนักเรียน 1 คนที่ได้คะแนน 3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 เพราะนักเรียนเป็นเด็กพิเศษที่มีพัฒนาการเรียนรู้ช้า เนื่องจากนักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้แต่ไม่สามารถเขียนและอ่านคำศัพท์ได้ จึงทำให้นักเรียนทำข้อสอบไม่ได้

ประการต่อมา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าเรียน หลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 10.560$, $Sig = .000^{**}$) กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนแบบหน่วยทดสอบหลังเรียนมีคะแนนรวม 464 คิดเป็นร้อยละ 75.67 ขณะที่คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนจรรรมมีคะแนนรวม 220 คิดเป็นร้อยละ

36.67 ซึ่ง มองเห็นความห่างถึงพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 40 สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการออกเสียงต่อเนื่องกันในภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -9.432$, $Sig = .000^*$) (เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว, 2558) การศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์และทักษะการพูด พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($t = 6.741$, $Sig = .000^*$) (มาริส กาสุวรรณ และมณฑา จาญพจน์, 2556) การศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ($t = 2.22$, $Sig = .000^*$) (วิภาพร ศรีสุลัย, 2550) และผลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 5.04$, $Sig = .000^*$) (สุภาวดี ชันธุ์บุญ, 2557) ซึ่งผลการทดสอบหลังเรียนในการวิจัยครั้งนี้ มีนักเรียนที่ได้คะแนนเกินร้อยละ 75 จำนวน 12 คน ต่างจากการทดสอบก่อนเรียน มีนักเรียนที่ได้คะแนนเกินร้อยละ 75 แค่จำนวน 1 คน จากทั้งหมด 20 คน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้คำศัพท์ ไม่สามารถแปลความหมายได้ ภายหลังที่นักเรียนได้ผ่านการเรียนจากเพลงและกลอนพ้องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเกินร้อยละ 75 จำนวน 12 คน

ประการสุดท้ายผู้ศึกษาได้สำรวจความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ด้วยการทำแบบสอบถามคะแนน 5 ลำดับ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสะท้อนความคิดเห็นและความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ในครั้งนี้ หลังจากประมวลผลและวิเคราะห์ผลลัพธ์แล้ว ผู้ศึกษาสามารถสรุปและอภิปรายผลได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, $S.D. = 0.07$) สอดคล้องกับการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยใช้กลยุทธ์การส่งเสริมทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นพบว่า มีคุณภาพในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.65$, $S.D. = 0.48$) (นวลพรรณ ไชยมา, 2554) การใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่

ระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 0.54) (พรรณนที โชติพงศ์, 2552) และการใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการออกเสียงต่อเนื่องกันในภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ระดับ ($\bar{X} = 10.00$, S.D. = 3.47) (เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สรบบัว, 2558) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = .19) ซึ่งมีประเด็นคำถามที่นักเรียนเห็นพ้องต้องกันในด้านนี้ได้แก่ นักเรียนสามารถนำความรู้จากหน่วยเรียนไปพัฒนาการเรียนและนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ด้านรองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 87$, S.D. = .28) ซึ่งมีประเด็นคำถามที่นักเรียนเห็นพ้องต้องกันในด้านนี้ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยเรียนมีความหลากหลาย และด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 81$, S.D. = .28) ซึ่งมีประเด็นคำถามที่นักเรียนเห็นพ้องต้องกันในด้านนี้ได้แก่ เนื้อหาในชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 และชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจ

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยนี้สนับสนุนการพัฒนาวิธีการสอนที่มีต้นทุนต่ำและมีประโยชน์สำหรับโรงเรียนที่มีทรัพยากรจำกัด การประยุกต์ใช้เพลงและกลอนที่ใช้ภาษาเข้าใจง่ายทำให้นักเรียนมีความสุข รู้สึกมีส่วนร่วม สร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น นอกจากนักเรียนจะได้เรียนรู้ภาษาแล้ว ยังได้เรียนรู้วัฒนธรรม การออกเสียง ความจำ และความคิดสร้างสรรค์ที่ได้จากเพลงและกลอน เหล่านี้เป็นประโยชน์ทางอ้อมที่ได้มากกว่าการเรียนรู้ภาษาโดยตรงอย่างเดียว

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปเป็นสาระสำคัญได้ 4 ข้อ ดังนี้ 1) ชุดฝึกเพลงและกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสีกหล่งอำเภอลำลูก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/77.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสีกหล่ง อำเภอลำลูก จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวจำนวนทั้งหมด 20 คน มีคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 77.33 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์

ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสั๊กหลง อำเภอลำลูกเกด จังหวัด เพชรบูรณ์ ระหว่างก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบ ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสั๊กหลง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีต่อชุดฝึกเพลง และกลอนพ้องคำเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = .19) ขณะที่ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) ควรผสมผสานเครื่องมือและ ทรัพยากรที่ใช้เทคโนโลยี เช่น PowerPoint, Google forms, Kahoot, และ Quizizz เพื่อ เสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของนักเรียน และ 2) ควรผสมผสานกล ยุทธ์การเรียนรู้แบบมีความร่วมมืออื่น ๆ เช่น เกมสื่ กิจกรรมการแสดงบทบาท และกลยุทธ์การ สอนแบบจิโซว์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบเข้าร่วมและการมีส่วนร่วมของนักเรียน

บรรณานุกรม

- ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนบ้านสั๊กหลง. (2565). เรียกใช้เมื่อ 17 มีนาคม 2565 จาก <https://data.bopp-obec.info>: <https://data.bopp-obec.info>
- จิรพรรณ พรหมประเสริฐ. (2559). การสร้างเครื่องตรวจจับเสียงภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการ การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องสำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านหนองแม่นา (รายงานการวิจัย). เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์.
- โชติกา สงคราม. (2562). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่ ส่งเสริมทักษะการคิดเชิงคำนวณ เรื่อง ความน่าจะเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา). บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ณรงค์ กาญจนะ. (2553). เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: จรัส สนิทวงศ์การพิมพ์.
- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2556). การศึกษาภาวะสมาธิสั้นในเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ใน เขตกรุงเทพมหานคร (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- ทิพย์วัลย์ พันธุ์เจริญ. (2558). การพัฒนาชุดการสอนเพลงเพื่อการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุลกิจพิทยาคม จังหวัดราชบุรี. ใน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2560). ปฏิรูปการศึกษาต้องบูรณาการข้ามหน่วยงาน. เรียกใช้เมื่อ 15 สิงหาคม 2565 จาก <https://www.isranews.org/isranews-short-news/54592-65217.html>.
- นงนุช เอกตระกูล. (2558). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ STEM เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (CPS) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี.
- นวลพรรณ ไชยมา. (2554). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์ (รายงานการวิจัย). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นัสนิษฐ์ บือชา. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสะเต็มศึกษา (STEM Education) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยาความสามารถในการแก้ปัญหาและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ใน (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว. (2558). การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการออกเสียงต่อเนื่องกันในภาษาอังกฤษ (รายงานการวิจัย). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ปราณี ชูชม. (2556). การใช้ชุดเกม เพลง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลน่องหญิง (รายงานการวิจัย). อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี.

- ปรารถนา ผดุงพจน์. (2561). การพัฒนาลัทธิกิจกรรมภาษาอังกฤษตามหลักรูปแบบการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร, 7(2), 86-98.
- พรรณนที โชติพงศ์. (2552). การใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพชรดา อางขาว. (2563). กลยุทธ์การขับเคลื่อนและการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายบ้านโป่ง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2. ใน (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- เพ็ญสุดา จิโนการ. (2561). การศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมของเด็กออทิสติกจากการใช้ดนตรีบำบัด. วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ(7(1)), 2-13.
- มาริส กาสุวรรณ์ และมณฑา จาญพจน์. (2556). ประสิทธิภาพของกิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษต่อการเรียนรู้และความคงทนของคำศัพท์และทักษะการพูด. วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 5(2), 18-31.
- รติยา ภูมิภุมกุล และทศพร แสงสว่าง. (2557). หน่วยเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรูปแบบเกมเรื่องการบวกและการลบจำนวนเต็ม สำหรับเด็กสมาธิสั้น ระดับประถมศึกษาปีที่ 3. ใน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิภาพร ศรีสุลย์. (2550). การเปรียบเทียบผลการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนบนเว็บกับการสอนปกติ. บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ). (2565). รายงานผล O-NET ด้วยแผนที่ประเทศไทย. เรียกใช้เมื่อ 17 มีนาคม 2565 จาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/3121>.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). คู่มือการใช้หลักสูตรรายวิชาพื้นฐานวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ฉบับ

- ปรับปรุง พ.ศ. 2561) ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สพลเชษฐ์ ประชุมชัย. (2562). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Khaokoh : Switzerland of Thailand สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (รายงานการวิจัย). เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สภานโยบายวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ. (2560). การปฏิรูประบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ. เรียกใช้เมื่อ 20 สิงหาคม 2565 จาก http://www.sti.or.th/sti/about.php?content_type=25
- สลินีย์ สุวรรณพันธ์. (2553). การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ทางด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2561). มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี่จำกัด.
- สุภาวดี ชันธุ์บุญ. (2557). การศึกษามลการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง - การพูด ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุริยา น้อยเสนาะ. (2558). บทบาทของครูไทยในศตวรรษที่ 21. เรียกใช้เมื่อ 15 กรกฎาคม 2565 จาก http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/download/article/ar_ticle_2015_0401102120.pdf
- อนันต์ ม่วงอุมิงค์. (2560). อนันต์ ม่วงอุมิงค์. (2560). กลยุทธ์การขับเคลื่อนการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนมุสลิม โรงเรียนพัฒนศาสนวิทยาท่าแร่ จังหวัดเพชรบุรี. ใน (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

- อาทร นกแก้ว และสุภารัตน์ เชื้อโชติ. (2563). ความรู้เนื้อหาสามานวิธีสอนการคิดเชิงนามธรรม
สำหรับการคิดเชิงคำนวณ. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา
เขตปัตตานี, 31(3), 1-14.
- อุไรวรรณ มาตมุงคุณ. (2554). พัฒนาการด้านการเรียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม
ศิลปะจากงานกระดาษ. ใน (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา
ปฐมวัย). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Brand, Xiangmin Li and Manny. (2009). Effectiveness of Music on Vocabulary
Acquisition, Language Usage and Meaning for Mainland Chinese ESL
learners. *Music Education*, 32(1), 73-84.
- Scott, C. (2012). An Investigation of Science, Technology, Engineering and
Mathematics (STAM) Focused High school in the U.S. *Journal of STAM
Education*, 13(5), 30-39.
- Shields, E. (2006). Engineering our future new Jersey elementary school. เรียกใช้
เมื่อ October 14, 2017 จาก [http://www.ciese.org/papers/2006/ASEE_
paper_G.doc](http://www.ciese.org/papers/2006/ASEE_paper_G.doc).
- Sri Wahyuni. (2012). Improving Student's Vocabulary Mastery through Popular
Songs (Master of Arts, Language Study). Central Java: Graduate School,
Surakarta University.
- Zahra Farmand and Behzad Pourgharib. (2013). The Effect of English Songs on
English Learners Pronunciation. *International Journal of Basic Science &
Applied Research*, 2(9), 840-846.

ค้นหาจาก ชื่อบทความ, บทคัดย่อ, คำสำคัญ

Advanced Search

เกี่ยวกับ TCI ▾

ฐานข้อมูล TCI ▾

คำ T-JIF

เกณฑ์คุณภาพวารสาร ▾

TH EN (eng/)

ThaiJO ▾

FAQ

Advanced Search

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

Show 10 ▾ entries

Search: 2773-9295

No.	Journal Name English	Journal Name Local	ISSN	E- ISSN	TCI Tier	Date for next submission
437	Journal of MCU Phetchaburi Review	วารสาร มจร เพชรบุรี ปริทรรศน์	2773- 9295	2773- 9635	2	ไม่ก่อนวันที่ 1 ม.ค. 2568

Showing 1 to 1 of 1 entries (filtered from 1,036 total entries)

Previous

1

Next

0
SharesThai-Journal Citation Index Centre (<https://tci-thailand.org/>) ↑

(htt
ps:/
/so
cial
-
plu
gins
.lin
e.m
e/li
neit
/sh
are
?
url
=ht
tps
%3
A%
2F
%2
Ftci

Manage consent